

Scholen hoeven eenheidsworst niet te slikken

Afgelopen dinsdag startte voor een groep leerlingen uit de eerste graad van het Koninklijk Atheneum van Schoten een projectweek over "Inleven". De aftrap werd gegeven met een halal-barbecue. Ook een kennismaking met de politie, een bezoek aan een bejaardentehuis en een gastles over homoseksualiteit maakten deel uit van het programma. Maar een school die antwoorden zoekt op een diverse samenleving, kan sommigen blijkbaar worst wezen. De halal-barbecue werd verstoord door ongevraagd bezoek met een weinig subtiele boodschap. Het vuur van de school lijkt daarmee snel gedoofd te worden.

Elke leerkracht, elke school zoekt vandaag gedreven, maar tegelijk onzeker naar manieren om met diversiteit om te gaan. In de klas, op school, in de buurt. Ze doen dit door de leefwerelden van leerlingen een duidelijke plek in het dagelijkse schoolleven te geven. Ze doen dit ook door deze leefwerelden met elkaar in dialoog te laten gaan. In de confrontatie situeert zich immers de ontmoeting. Dat klinkt evident, maar de verhalen van leerlingen en hun leerkrachten tonen een complexe en dus uitdagende realiteit.

Deze complexe realiteit vraagt van leerkrachten zeker heel wat geduld, empathie en een sterk participatieve ingesteldheid. Voor leerlingen is dit bijzonder belangrijk. De dagelijkse praktijk van het Kinderrechtencommissariaat toont aan dat kinderen en jongeren met heel wat vragen en twijfels leven over hun plek in de samenleving. Die van vandaag, maar ook die van morgen. Recht doen aan die vragen maakt van de school een veilige omgeving. Maar hoe veilig is die school als externen zich geroepen voelen een goed voorbereide activiteit zomaar te verstoren? Hoe ontmoedigend is het voor een lerarenkorps als nuance en inlevingsvermogen plaats moeten ruimen voor platvloerse intimidatie.

Mogen we hierover verontwaardigd zijn? We moeten hierover verontwaardigd zijn. Het Internationaal VN-Kinderrechtenverdrag stipuleert zeer duidelijk dat het onderwijs gericht moet zijn op het bevorderen van respect voor de grondrechten van de mens en op het ontwikkelen van respect voor de culturele waarden van elk kind. Vlaanderen heeft zich in 1992 al in dit project ingeschreven. Het heeft sedertdien volop werk gemaakt van een onderwijs dat aan deze standaarden tegemoet komt. Het voorval in de school te Schoten zet dit project op de helling. Leerlingen, leerkrachten en directie staan voor schut. Of zoals een geschokte mama ons vandaag meldde: "Dit tart elke verbeelding".

Antwoorden als een eenheidsworst vereisen een permanente bevraging. Dit nalaten zou niet kosjer zijn.

Bruno Vanobbergen
kinderrechtencommissaris